

อัฐมมสูตร¹

[๗๓] ทสยิเม ภิกขเว ฐมา อัฐจา กนฺตา มนาปา ทุลลภา โลกสฺมี, กตเม ทส, โภคา อัฐจา กนฺตา มนาปา ทุลลภา โลกสฺมี, วณฺเณ อัฐโจ กนฺโต มนาโป ทุลลโภ โลกสฺมี, อาโรคฺยํ อัฐจํ กนฺตํ มนาปํ ทุลลภํ โลกสฺมี, สीलานิ อัฐจานิ กนฺตานิ มนาปานิ ทุลลภานิ โลกสฺมี, พุรหฺมจริยํ อัฐจํ กนฺตํ มนาปํ โลกสฺมี, มิตฺตา อัฐจา กนฺตา มนาปา ทุลลภา โลกสฺมี, พาหุสจฺจํ อัฐจํ กนฺตํ มนาปํ ทุลลภํ โลกสฺมี, ปญฺญา อัฐจา กนฺตา มนาปา ทุลลภา โลกสฺมี, ฐมโม อัฐโจ กนฺโต มนาโป ทุลลโภ โลกสฺมี, สคฺคา อัฐจา กนฺตา มนาปา ทุลลภา โลกสฺมี. อิมะ โข ภิกขเว ทส ฐมา อัฐจา กนฺตา มนาปา ทุลลภา โลกสฺมี.

อิมสํ โข ภิกขเว ทสนฺนํ ฐมานํ อัฐจํ กนฺตํ มนาปํ ทุลลภํ โลกสฺมี ทส ฐมา ปริปนฺตา. อาลสฺสํ อญฺ्ञจํ โภคํ ปริปนฺโต, อมณฺทนา อวิญฺณา วณฺณสฺส ปริปนฺโต, อสฺปายกิริยา อาโรคฺยสฺส ปริปนฺโต, ปาปมิตฺตตา สीलํ ปริปนฺโต, อินฺทริยอํสวโร พุรหฺมจริยสฺส ปริปนฺโต, วิสฺวาทนา มิตฺตํ ปริปนฺโต, อสขุฌายกิริยา พาหุสจฺจสฺส ปริปนฺโต, อสฺสสฺสา อปริปฺจฺจา ปญฺญาย ปริปนฺโต, อนนฺโยโค อปฺจเวกฺขณา ฐมานํ ปริปนฺโต, มิจฺฉาปฏิปตฺติ สคฺคํ ปริปนฺโต, อิมสํ โข ภิกขเว ทสนฺนํ ฐมานํ อัฐจํ กนฺตํ มนาปํ ทุลลภํ โลกสฺมี อิมะ ทส ฐมา ปริปนฺตา

อิมสํ โข ภิกขเว ทสนฺนํ ฐมานํ อัฐจํ กนฺตํ มนาปํ ทุลลภํ โลกสฺมี ทส ฐมา อาหารา. อนาลสฺสํ อญฺ्ञจํ โภคํ อาหารโร, มณฺทนา วิญฺณา วณฺณสฺส อาหารโร, สฺปายกิริยา อาโรคฺยสฺส อาหารโร, กลฺยาณมิตฺตตา สीलํ อาหารโร, อินฺทริยอํสวโร พุรหฺมจริยสฺส อาหารโร, อวิสฺวาทนา มิตฺตํ อาหารโร, สขุฌายกิริยา พาหุสจฺจสฺส อาหารโร, สฺสสฺสา อปริปฺจฺจา ปญฺญาย, อาหารโร อนนฺโยโค ปฺจเวกฺขณา ฐมานํ อาหารโร, สฺมาปฏิปตฺติ สคฺคํ อาหารโร. อิมสํ โข ภิกขเว ทสนฺนํ ฐมานํ อัฐจํ กนฺตํ มนาปํ ทุลลภํ โลกสฺมี อิมะ ทส ฐมา อาหาราติ.

¹ อังคุตตรนิกาย ทสกนิบาต พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๔

๓. อภิภูมิมสูตร

ว่าด้วยธรรมที่น่าปรารถนา

[๗๓] ภิกษุทั้งหลาย ธรรม ๑๐ ประการนี้ เป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก

ธรรม ๑๐ ประการ อะไรบ้าง คือ

๑. โภคสมบัติ เป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก
๒. ผิพพรรณ เป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก
๓. ความไม่มีโรค เป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก
๔. ศีล เป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก
๕. พรหมจรรย์ เป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก
๖. มิตร เป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก
๗. ความเป็นพหูสูต เป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก
๘. ปัญญา เป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก
๙. ธรรม เป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก
๑๐. สวรรค์ เป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก

ภิกษุทั้งหลาย ธรรม ๑๐ ประการนี้แล เป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก

ธรรม ๑๐ ประการนี้แล ซึ่งเป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก มีธรรมที่เป็นอันตราย ๑๐ ประการ คือ

๑. ความเกียจคร้าน ไม่ขยันหมั่นเพียร เป็นอันตรายต่อโภคสมบัติ
๒. การไม่ประดับตกแต่ง เป็นอันตรายต่อผิพพรรณ
๓. การทำสิ่งที่ไม่เป็นสัปปายะ เป็นอันตรายต่อความไม่มีโรค
๔. ความเป็นผู้มีปาปมิตร(มิตรชั่ว) เป็นอันตรายต่อศีล
๕. ความไม่สำรวมอินทรีย์ เป็นอันตรายต่อพรหมจรรย์
๖. การแก่งกล่าวให้คลาดเคลื่อนจากความจริง เป็นอันตรายต่อมิตร
๗. การไม่ทำการสาธยาย เป็นอันตรายต่อความเป็นพหูสูต
๘. การไม่ฟังด้วยดี การไม่สอบถาม เป็นอันตรายต่อปัญญา

๙. การไม่ประกอบความเพียร การไม่พิจารณา เป็นอันตรายต่อธรรม

๑๐. การปฏิบัติผิด เป็นอันตรายต่อสวรรค์

ภิกษุทั้งหลาย ธรรม ๑๐ ประการนี้แล เป็นอันตรายต่อธรรม ๑๐ ประการ ซึ่งเป็น
ธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก

ธรรม ๑๐ ประการนี้แล ซึ่งเป็นธรรมที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ ยากใน
โลก มีธรรมที่เป็นอาหาร ๑๐ ประการ คือ

๑. ความขยันหมั่นเพียร ไม่เกียจคร้าน เป็นอาหารของโมคสมัตติ

๒. การประดับตกแต่ง เป็นอาหารของผิวพรรณ

๓. การทำสิ่งที่เป็นสัปปายะ เป็นอาหารของความไม่มีโรค

๔. ความเป็นผู้มีกัลยาณมิตร(มิตรดี) เป็นอาหารของศีล

๕. ความสำรวมอินทรีย์ เป็นอาหารของพรหมจรรย์

๖. การไม่แก่งกล่าวให้คลาดเคลื่อนจากความจริง เป็นอาหารของมิตร

๗. การทำการสาธยาย เป็นอาหารของความเป็นพหูสูต

๘. การฟังด้วยดี การสอบถาม เป็นอาหารของปัญญา

๙. การประกอบความเพียร การพิจารณา เป็นอาหารของธรรม

๑๐. การปฏิบัติชอบ เป็นอาหารของสวรรค์

ภิกษุทั้งหลาย ธรรม ๑๐ ประการนี้แล เป็นอาหารของธรรม ๑๐ ประการ ซึ่งเป็นธรรม
ที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ หาได้ยากในโลก

อภฺรฺรฐมฺมสูตรที่ ๓ จบ
